

af barsel og adoption. Minimumsydelsen udbetales uafhængigt af den selvstændiges hidtidige indtægt, hvorfor indtægtskontrol er uforuden.

Er der tegnet forsikring for det beløb, der er nævnt i § 9, stk. 2, kan dagpengene udgøre et højere beløb end minimumsydelsen, såfremt den selvstændige dokumenterer, at indtægten berettiger til det. Den selvstændige kan dog ikke i medfør af forsikringen få udbetalt et højere beløb end det beløb, der er nævnt i § 9, stk. 2.

I stk. 5 bemyndiges socialministeren til at fastsætte regler om den frivillige sikring. Blandt andet vil der blive fastsat yderligere regler om ventetid for optagelse samt om kronisk og langvarigt syges adgang til forsikringsordningen. Om selvstændiges ret til dagpenge henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 21

Bestemmelsen svarer til gældende lovs §§ 38 og 39.

Til § 22

Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 25. Det er ikke fundet nødvendigt - som i den gældende lovs § 25, stk. 1, - at medtage en bestemmelse om, at dagpengene ophører, når den sikrede er arbejdsdygtig.

Efter de gældende regler ophører dagpengeretten, når der i de forudgående 36 kalendermåneder fra kommunen er ydet dagpenge eller refusion for dagpenge for mere end 91 uger.

Den almindelige varighedsbegrænsning foreslås i *stk. 1* skærpet således, at retten til dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller refusion for dagpenge for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder. Begrundelsen herfor er, at dagpenge er en korttidsydelse, der ikke har til formål at sikre modtageren varig forsørgelse. Samtidig bør dagpengesystemet ikke vanskeliggøre den sikredes tilbagevenden til arbejdsmarkedet eller de nødvendige behandlings- eller revalideringsinitiativer for at opnå en sådan tilbagevenden.

Der bør derfor ikke ydes dagpenge i tilfælde, hvor der ikke er udsigt til tilbagevenden til arbejdsmarkedet, eller sygdommen er af en sådan karakter, at der vil være grundlag for at rejse en pensionsansøgning.

Afkortningen af udbetalingsperioden bør efter Regeringens opfattelse knyttes sammen med en øget indsats med henblik på dagpengemodtagerens tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Regeringen fremsætter derfor forslag om en fast revalideringsydelse, der i hvert fald ikke stiller modtageren dårligere økonomisk end ved at modtage sygedagpenge.

Dagpengeudbetalingen skal efter forslaget kunne fortsætte, hvis det må betragtes som overvejende

sandsynligt, at der vil blive iværksat revalidering. Herved tilsigtes, at den sikrede ikke skal overgå til f.eks. kontanthjælp efter bilstandsloven i en periode, indtil betingelserne for revalideringsydelsen er opfyldt. Af administrative grunde er det også hensigtsmæssigt at undgå overgang til beregning af en ydelse efter et andet regelsæt.

Dagpengeudbetalingen skal også kunne fortsætte i de tilfælde, hvor uarbejdsdygtigheden skyldes ventetider i sundhedssektoren. Der kan f.eks. være tale om, at en person venter på en øjen- eller hofteoperation, og hvor det må antages, at pågældende efter operationen og en passende rekonvalescens- eller genoptræningsperiode vil blive arbejdsdygtig påny.

Efter bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 2* vil der blive fastsat regler om forlængelsen af dagpengeudbetalingen til alvorligt syge personer - f.eks. personer, der lider af en uheldelig kræftlidelse.

Efter *stk. 3, nr. 1*, medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn fra arbejdsgiveren eller kommunen i de første 2 uger af fraværperioden ved sygdom. Dette gælder uanset, om der er tale om private eller offentlige arbejdsgivere og uanset, om der er tale om lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med den periode, som private arbejdsgivere skal betale dagpenge i, jf. lovforslagets § 1.

Stk. 3, nr. 2, svarer til gældende lovs § 25, stk. 3, nr. 4.

I *stk. 4* foreslås det som betingelse for generhvervelse af retten til dagpenge, når denne er opbrugt i en sammenhængende periode, at den sikrede skal godtgøre at have været arbejdsdygtig i en periode på 13 uger. Begrundelsen for, at det foreslås, at arbejdsdygtigheden skal have strakt sig over en vis periode, er, at det ikke findes rimeligt, at et helt kortvarigt arbejdsforhold f.eks. en praktikplads eller lignende kan bevirke, at der påny kan udbetales dagpenge.

Til § 23

Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 26 og vedrører den særlige varighedsbegrænsning for personer, der er fyldt 67 år, modtager førtids- eller folkepension eller er berettiget hertil af helbredsmæssige grunde.

Ligesom efter de hidtidige regler ophører retten til dagpenge efter *stk. 1*, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder. Varighedsbegrænsningen gælder også, når der udbetales forskud på pension. Det er den faktiske udbetaling af forskud, der er afgørende. Selve spørgsmålet, om der skal udbetales forskud eller ej, afgøres efter pensionslovens regler.